

et Regeringsanliggende. Det er ogsaa ganſke klart, at ligesom der fra først af har været en meget betydelig Minoritet i Folkethinget, som af Realitetsgrunde, længe førend disse Betragtninger kunde komme frem, er kommen til det samme Resultat som vi, og som altsaa naturligtvis af Realitetsgrunde maa støtte det samme Resultat fremdeles; saaledes har det ogsaa fremdeles vist sig ved den sidste Behandling der, at der er en levende Følelse tilstede i det andet Thing, som jo vistnok heller aldrig Nogen af os har betvivlet, for, at vi maae komme til Enighed. Jeg troer imidlertid, at den foreslaaede Bet ikke lader sig betrade. Jeg troer, at der for det Første er indløbet saa aldeles haandgribelige Feiltagelser, at der vistnok ikke er en Eneste i Folkethinget, der ikke forudsætter, at Sagen maa komme tilbage, og ikke vuffer, at den maa komme tilbage til en sidste Behandling, idet man nemlig har foretaget Rettelser i en Passus, uden at gjøre det i en anden, hvorved der er kommen de curieuseste Spring i den hele Scala. Jeg troer altsaa, at selv om vi ikke havde Andet at gjøre end at følge Folkethingets Villie, maatte vi komme til det Resultat at give det Leilighed til at faae Feilene rettede. Jeg skal dernæst ogsaa bemærke, at jeg endnu ikke kan komme til en anden Erkjendelse, end at den Bestemelse om, at nogle visse Embedsmænd skulle have eens Tillæg, hvad enten deres Gage er stor eller lille, og det ifølge en Lov, der notabene ikke gaar ud paa at udjevne Gagerne eller at forhøje de smaa Gager, men som gaar ud paa, at de, der ikke ved Besparelser paa saadanne Contor i Huusholdningen, der mere henhøre til Luxus, kunde supplere, hvad der mangler i det Nødvendige, skulle have en procentvis Forhøielse, svarende om trent til den Procentforhøielse, der er indtraadt i Priserne paa Livets første Fornødenheder, er vanskeligt at motivere, saa at jeg for mit Bekommende ligesaa gjerne kunde stemme for at give Tillæget f. Ex. til Skeelsiede, Halte, eller af hvilkensomhelst anden vilkaarlig Grund man kunde tage. Jeg troer derfor, at det rette Udgangspunct virkeligt vil være at vende tilbage til Regeringens korte, klare,

præcise Redaction, der indeholder en Scala, der er gennemtænkt med dybt mathematisk Die for de rette Talsforhold, hvori det ikke, som i den tidligere Lov, er taget mere paa Slump, og at den Tendent, der er tilstede i Folkethinget til at henvende Opmærksomheden paa Ugifte med mindre Løn, vil finde, hvis det skulde blive en Udvei, sin rette Plads i den Undtagelse, at de, der ikke ere gifte eller paa anden Maade Familieforsørgere, med visse mindre Lønninger — det bliver jo altid en vilkaarlig Sag — skulde kunne komme i Betragtning med, hvilket vil være at tilføje som en Passus, istedetfor strax at optage det i den første Betragtning, hvorvel jeg ikke skal nægte, at det har undret mig, at den Afdeling af Rigsdagen, som dog virkelig først og naturligt er henviist til at see Tingene i Verden med demokratisk Dine — og de Herrer vide, at det i min Mand idetmindste er et Hædersord — dog aldeles har afseet fra, at disse Embedsmænd med mindre Gage for en meget stor Deel ere unge Mænd, som paa ingen Maade trænge. Men det er, som sagt, en Betragtning, som fører til Resultater, hvorpaa jeg ikke skal gaae dybere ind. Jeg troer altsaa, at fra hvilken Side vi end betragte Sagen, er det ønskeligt at vende tilbage til Regeringens Udkast, og jeg skal strax tillade mig at forbeholde mig, hvis det skulde blive Tilfældet, at foreslaae, at der herfra maatte til Folkethinget blive gjort Motion om at nedsette et combineret Udvalg, og da har jeg den Overbeviisning, at det nok vil kunne komme tiltrette, da jeg ikke har mindste Tvivl om, at Alle gaae ud fra den Forudsætning, at Loven bør udfomme, i hvilken Henseende jeg kun skal bringe i Erindring, at det saa godt som fra Alle, der have yttret sig her i Thinget, er strax fra Først blevet sagt, at hvis der fra Folkethingets Side Intet er til Hinder derfor, vil det ikke her møde Modstand, at ogsaa Ugifte paa mindre Gager komme med, om de end ialfald sammenligningsvis med visse høiere lønnede Familieforsørgere i deres store Fleerhed — og Andet kunne vi i en almindelig Lov ikke tage Hensyn til, — ikke saa haardt trænge til et saadant Tillæg. Det er med